

§ 55.

Hvis den, der ifølge Aftale skylder et bestemt Pengebeløb, ikke betaler i rette Tid, skal han svare 5 pCt. aarlig Rente fra den Dag, da Gælden skulde være betalt. Fordringshaveren maa dog minde Skyldneren om Betalingen, naar det kræves af rimelig Hensyntagen til Skyldnerens Interesser. Forsømmer han dette, fritages Skyldneren for at betale Forhalingsrente, indtil Paakrav gives.

Saafernt Pengeskyld i andre Tilfælde ikke betaales i rette Tid, skal Skyldneren betale 5 pCt. aarlig Rente fra den Dag, da Fordringshaveren paabegyndte Retsforfølgning til Betaling af Gælden. Hvor særlige Forhold begrunder det, kan Retten bestemme, at Renten skal løbe fra et tidligere eller senere Tidspunkt, eller at der under Sagen kun skal svares en lavere Rente.

Kunde Fordringshaveren paa andet Grundlag kræve højere Rente, bevarer han Retten hertil. Han beholder ogsaa sin Ret til Erstatning for Tab, som Renten ikke dækker.

Det har sit Forblivende ved de Lovbestemmelser, der fastsætter Forhalingsrenter for særlige Forhold. Fører de til en lavere Rente, skal Skyldneren dog betale 5 pCt. aarlig Rente fra den Dag, da Fordringshaveren paabegyndte Retsforfølgning.

Foranstaaende Regler finder Anvendelse i alle Tilfælde, hvor Betalingstiden indtræder efter 1. Januar 1937.

§ 56.

I Lov om Livsforsikringsvirksomhed, jfr. Bekendtgørelse Nr. 299 af 30. Juni 1922, erstattes § 20, 2. Punktum, med følgende Bestemmelser:

Ved Værdipapirer, der kan være Genstand for Notering, skal Paategningen noteres. Ihændeavgældsbreve, der ikke kan noteres paa Navn, og andre Værdipapirer, der stedse skal lyde paa Ihændeaveren, paategnes ikke, men indskrives eller gives i Forvaring i Nationalbanken eller andet godkendt Forvaringssted, og det udstedte Indskrivnings- eller Forvaringsbevis forsynes med den foreskrevne Paategning. Naar Indskrivning iøvrigt sker, er Paategning paa de indskrevne Dokumenter unødvendig, for saa vidt Indskrivningsbeviset paategnes. En af Forsikringsraadet udnævnt Tillidsmand har at paase, at disse Regler iagttages, og har selv at underskrive fornævnte Paategninger, hvorved de paagældende Værdipapirer anses som givet i Haandpant til Sikkerhed for Forsikringstagerens Krav efter Forsikringskontrakterne.

§ 57.

I Lov om Tinglysning af 31. Marts 1926 sker følgende Ændringer:

1) § 29, Stk. 2, affattes saaledes:

Om Betaling af Afdrag paa tinglyst Pantebrev gælder dog Reglerne i Gældsbrevslovgivningen.

2) § 40, Stk. 4, sidste Punktum, erstattes med følgende:

Hvis en Panthaver har Krav paa forhøjet Rente eller anden særlig Ydelse i Anledning af Forsinkelse med Betaling, staar saadanne Krav ligeledes ved Fyldestgørelse af Pantet tilbage for andre Panthaveres Ret. Disse Regler kommer dog ikke til Anvendelse paa Skadesløsbreve.

§ 58.

Lov om Aktieselskaber af 15. April 1930 § 26 affattes saaledes:

Overdrages et Aktiebrev til Eje eller Pant efter 1. Januar 1937, finder Bestemmelserne i Lov om Gældsbreve § 14, Stk. 1 og 2, tilsvarende Anvendelse.

Dette gælder dog ikke, hvis der i Henhold til en Bestemmelse i Selskabets Vedtægter er taget utvetydigt og iøjnefaldende Forbehold i Aktiebrevet, f. Eks. lydende paa, at det ikke er et Omsætningspapir.